

ה"ט 2378/11/19 - פלונית נגד אלמוני

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ה"ט 2378-11-19 פלונית נ' אלמוני

ה"ט 2784-09-19

תלה"מ 19895-10-18

תלה"מ 16923-11-19

בפני	כבוד השופטת הילה מלר-שלו
תובעת/נתבעת	פלונית
נגד	
נתבע/תובע	אלמוני

פסק דין משלים

פסק דין משלים לעניין סוגיית חיוב בהוצאות, הניתן בהמשך לפסק-דין שנתן תוקף להסכמות הצדדים בכלל ההליכים שבכותרת. בהינתן כי בהליכים השונים היוו הצדדים לחלופין תובע/ת ונתבע/ת, יכוננו להלן בהתאמה "**האם**" ו"**האב**".

רקע כללי

1. הצדדים הם בני זוג לשעבר, אשר נישואיהם עלו על שרטון ודרכיהם נפרדו.
2. לצדדים שני ילדים משותפים: א', ילידת 13.11.2000, וב', יליד 15.11.2000. (להלן ביחד גם: "**הקטינים**"). שני הילדים אובחנו כילדים בעלי צרכים מיוחדים; הבת א' אובחנה כסובלת מעיכוב התפתחותי ולמדה בגן במסגרת החינוך המיוחד, ואילו הבן ב' אובחן כמי שסובל מאוטיזם.
3. לעת פירוק התא המשפחתי ניהלו הצדדים מספר לא מבוטל של הליכים בעצימות גבוהה.
4. בסופה של דרך דיונית ממושכת בניהול ההליכים שבכותרת, שבמוקדם עמדו 2 הליכי ה"ט עוקבים, שהגישה **האם כנגד האב מחמת טענה לפגיעה מינית בבתם הקטינה**, ולאחר קיומם של דיונים רבים, לרבות דיוני

עמוד 1

הוכחות, מינוי אפוט' לדין, הגשת דיווחים נרחבים של רשויות הרווחה וחקירת מומחה, **נתנה האם הסכמתה** לאימוץ האמור בחו"ד המומחה בה הומלץ, בין היתר, על **חלוקת זמני שהות רחבה בין האב לבין הקטינים, הכוללת לינה של הקטינים בבית האב פעמיים בשבוע (ב'ד') ובסופי השבוע לסירוגין מיום שישי ועד ליום ראשון, לצד חלוקה שוויונית בין ההורים בחופשות ובחגים.**

התמונה הדיונית הנדרשת

5. להבנת הדברים בהקשרם הנדרש, קרי: בראי פסיקת ההוצאות, יש מקום לסקירת טיב ההליכים, לרבות אופן ניהולם ע"י הצדדים או מי מהם.

6. בחינת החומרים מעלה כי שני ההליכים העיקריים שבהם התנהלו הצדדים היו שני הליכי הה"ט שבכותרת שנפתחו ע"י האם, זאת תוך ששני ההליכים נוספים עמדו ברקע הדברים.

7. בעיצומו של הליך שנפתח בעניין בקשת האם לאסור על האב להוציא את הקטין מהצהרון טרם סיום יום הלימודים (תלה"מ 18-10-19895) הגישה האם **בקשה למתן צו הגנה כנגד האב לאור חשש לפגיעה מינית בקטינה על ידי האב** (ה"ט 27842-09-19, להלן "**הליך הה"ט הראשון**").

8. בהחלטותי הקודמות (מיום 13.11.19 ומיום 4.5.2020) נדרשתי באריכות לתיאור אופן ההתנהלות בהליכים ובפרט בהליך הה"ט הראשון; מחמת חשיבות הדברים אביאם בתמצית:

א. ביום 23.9.19 התקיים דיון במעמד הצדדים בהליך הה"ט הראשון.

ב. באותו המועד הוגש דיווח עו"ס לחוק נוער, הממליץ על קיום זמני שהות בשלב זה במרכז קשר תוך הפניית הקטינה למרכז מיט"ל.

ג. סמוך לאחר הדיון, הוגש דיווח מאת העו"ס לסדרי דין מיום 26.9.19 במסגרתו תואר המפגש שנערך בין האב לקטינים בנוכחות העו"ס לסדרי דין ובו **תואר מפגש נעים ומיטיב בין האב לשני הקטינים, תוך שהבת א' תוארה כמפגינה יחס קרוב ואוהב כלפי האב; כך גם תואר הבן ב'.** בסיפת הדיווח ציינה העו"ס, כי עדכון נוסף יועבר על ידה לאחר בחינת המצב, לרבות על ידי העו"ס לחוק נוער.

ד. ביום 7.10.19 הוגש דיווח מאת העו"ס לחוק נוער לפיו **מחומר החקירה לא עולה מהימנות בדבר הפגיעה המינית ולא ניתן לקבוע בבירור האם הקטינה נפגעה ע"י האב.** וכך נכתב: **"להתרשמותנו המקצועית עולה כי סכסוך הגירושין מהווה זרז להאשמות הפגיעה וזאת גם**

משיחות עם אנשי המקצוע שמלווים את המשפחה. ניכר כי סכסוך הגירושין הינו בעצמות גבוהה ופוגע בשני ילדי המשפחה ולכן מומלץ להפנות את שני ההורים להדרכה הורית (הדגשות לא במקור -ה.מ.ש)

ה. בדיווח משלים של העו"ס לסדרי דין מיום 10.10.19 נכתב כי להתרשמותה (על בסיס הכרותה עם המשפחה, דיווח העו"ס לחוק נוער לעיל, ודיווח הגב' axxx מיום 6.10.19 שטיפלה באב) **הבסיס להאשמת האם קשור לסכסוך הגירושין ולעצם הרחבת זמני השהות אשר ניתנה על ידה** (זאת בהליך מקביל בעניין הקטינים; תסקיר שהוגש ביום 20.8.19). ההתרשמות היא מאב המב'ה נכונות רבה להיות בקשר עם ילדיו, כמו גם מאינטראקציה טובה בין האב לילדים בתצפית שערכה ועל כן הומלץ על השבת זמני השהות בין האב לקטינים לאלתר.

ו. ביום 23.10.19 התקיים דיון במעמד הצדדים. בסופו, הוריתי לעו"ס לחוק נוער ולעו"ס לסדרי דין להגיש דיווחים משלימים תוך הידרשות לטענות החדשות שהועלו על ידי האם, משיחה שהקליטה עם הקטינה מיום 8.10.19, לרבות המלצות לזמני שהות; כך גם, ובין היתר בשים לב לעמדת האם, נקבעו זמני שהות זמניים בין האב לבין הקטינים בנוכחות אמו או אחיו במהלך שעות השהייה, בימים ב' ד' בין השעות 17:00-20:00 וכן ביום שבת בין השעות 10:00-18:00, תוך שמבלי להביע עמדה או לקבוע מסמרות ניתנה הוראה זמנית, כי האב יימנע מרחיצת הקטינים. בנוסף, הופנו הצדדים למרכז מיט"ל, זאת מבלי להביע עמדה בטענות מי מהם בשלב זה, אך בשים לב להתנהגות המינית הבלתי מותאמת של הקטינה (אוננות). כך גם ניתנה הוראה מפורשת האוסרת על מי מהצדדים לדובב או להקליט שיחות עם הקטינה, תוך שמובהר כי אין בכך כדי לפגוע בחובת דיווח וככל הנדרש יש להתייעץ עם עו"ס לחוק נוער לרבות תורנית.

ז. ברם, עוד בטרם התקבלו דיווחים משלימים מגורמי הרווחה ולאחר שהתקיימו שלושה מפגשים בין האב לבין הקטינים, בהתאם להחלטה דלעיל, פתחה האם בהליך ה"ט נוסף (ה"ט 2378-11-19; להלן "הליך הה"ט השני"). במסגרת הליך זה עתרה האם להפסקת זמני השהות הזמניים שנקבעו בהחלטה זמנית מיום 23.10.19.

ח. האם טענה, כי הצורך בהפסקת זמני השהות הזמניים שנקבעו נובע בעיקרו מהעובדה כי, ביום 30.10.19 בסיום שהיית הקטינים אצל אביהם, הבת א' דיווחה על כאבים בישבן ולאחר שבדקה גילתה שפי הטבעת מורחב וקיים פצע.

ט. היא פנתה לעו"ס לחוק נוער תורנית, וזו הנחתה אותה לפנות לאחד משני בתי חולים. האם פנתה לבית החולים axxx וצרפה מסמכים, לכך הוסיפה כי האב הפר את הוראות בית המשפט שעה שאמו לא שהתה עמו מלוא משך זמני השהות של הקטינים עמו, חרף קביעת ביהמ"ש ובנוסף, כי במהלך שהות הקטינים בחר למדוד חום בישבן לבת א'. בהחלטה שניתנה במעמד צד אחד נקבע, כי עד לכניסת עו"ס לסדרי דין ועו"ס לחוק נוער לתפקידן, המצריך המשך בירור טענות האם ושמיעת האב, יותלו הסדרי הקשר הזמניים כאמור בהחלטה מיום 23.10.19. סמכויות העו"ס לסדרי דין שניתנו בהחלטה מיום

11.9.19 בעין עומדות ועליה ליתן הוראות מידיות לצדדים בדבר קיום זמני שהות בין האב לקטינים, בדבר אופן ודרך קיומם.

י. בדיווח עו"ס לסדרי דין מיום 6.11.19 נכתב, כי **"בעקבות התלונות האחרונות אשר הוגשו על ידי האם לגבי התנהלות האב כלפי הקטינה במהלך זמני השהות ולמרות צירופו של צד ג' (במקרה הנדון: הסבתא), החלטנו לקיים פגישת היועצות מורחבת בימים הקרובים עם גורמי מקצוע נוספים מהאגף"**.

יא. מדיווח עו"ס לחוק נוער שהוגש לתיק ביום 6.11.19 עולה, בין היתר, כי ביום 31.10.19 התקבל דיווח מהאם שהקטינה חזרה מהאב ואמרה שכואב לה ביטבן. צוין כי האם הופנתה ע"י עו"ס כוננית לבדיקה במיון. עוד צוין, כי הצדדים יועברו למרכז מיט"ל.

יב. מעיון בביון חדר מיום 30.10.19 עלה, כי **לאחר ייעוץ בחדר המיון של גורמי הטיפול הוחלטה על אשפוז הקטינה לצורך המשך בירור; ברם האם סרבה וחתמה על טופס סירוב אשפוז; כך: "בייעוץ עו"ס כונן וכוון חדר מיון ילדים הוחלט על אשפוז לצורך המשך בירור מחר מבחינה סוציאלית כולל חוקרי ילדים, רופא משפטי ועו"ס" (ר' הסיכום שצורף לתסקיר מיום 30.10.19).** האם ציינה שהלכה למיון וכי רצו לאשפז את הקטינה אך לדבריה הדבר בעייתי, מאחר ובת זוגו של האב עובדת שם.

יג. בדיון ממושך שהתקיים במעמד הצדדים ביום 10.11.19, נחקרו הצדדים וכן שתי הסבתות - אם האם ואם האב. בהחלטה מיום 13.11.19 קבעתי כי לאור טענות האם והממצאים הרפואיים שעמדו בפני מצאתי **להורות על הגשת חוות-דעת מומחה לתיק** (להלן: **"ההחלטה למינוי מומחה"**).

9. בין לבין הגיש האב תביעה, במסגרתה עתר להעברת המשמורת מידי האם (תלה"מ 11-19-16923) בין היתר בהינתן אופן התנהלותה עם הקטינה, אשר הובילה להגשת הליכי הה"ט, בהם מעלילה עליו האם עלילת שווא בדבר פגיעה מינית בבתם.

10. זאת ועוד, מחמת עוצמת הקונפליקט ההורי הוריתי על מינוי **אפוטרופוס לדין לקטינים** בהחלטה מיום 13.11.19; במהלך ניהול ההליכים נדרשה האפוט' לדין שמונתה ע"י הסיוע המשפטי, עוה"ד מרי שמש סבג להגיש את עמדותיה בהינתן מספר הסוגיות והבקשות בהליכים דנא.

עיקרי החומרים בתיק:

חומרים אבחוניים, טיפוליים, עמדות האפוטרופא לדין וחוות דעת מכון "שלם"

11. לבית המשפט הוגשו **מספר בלתי מבוטל של חומרים מצד גורמים שונים אשר נדרשו לעניינם של הצדדים**, ובהם עו"ס לסדרי דין המעורבת בהליכים אלו מעת פתיחתם ואשר בנוכחותה ולענייה התקיימו זמני השהות בין האב לבין הקטינים; עו"ס לחוק נוער שנדרשה לעניינם של הצדדים, הגישה עמדתה והיותה גורם משלים לעו"ס לסדרי דין בהליכים אלו; חוות-דעת המומחה, במסגרתה נערכו, בין היתר, אבחונים אישיים לשני ההורים, לרבות תצפיות על האינטראקציות בין מי מהם לבין הקטינים.
12. כך גם הוגשו לתיק עמדות רבות מאת האפוסטרופסית לדין שמונתה לקטינים.
13. זאת לציין, כי האפוט' לדין, עוה"ד שמש סבג **היותה גורם מסייע באופן קיומם של זמני שהות בין האב לבין הקטינים** (ועל כך מלוא ההערכה), למצער לתקופות ביניים. באופן זה יכולה היתה האפוט' לדין להתרשם באופן בלתי אמצעי מקשר מיטיב בין האב לבין הקטינים.
14. במסגרת ההחלטה למינוי מומחה נקבע כי זה יידרש "**לבחינת טענות הצדדים לעניין פגיעה מינית של האב בקטינה וכן בדיקת מסוכנות מי מהם, קיומה של הסתה וניכור הורי וכן מתן המלצות בעניין הקטינים, חלוקת זמן הורי וקביעת מתווה טיפולי ככל הנדרש**". כן הוריתי כי הצדדים יישאו בעלות שכר טרחת המומחה בחלקים שווים.
15. ביום 6.4.2021 הוגשה חוות הדעת של "מכון שלם" שמונה כמומחה מטעם בית המשפט. מעיון בה עולה האמור בין היתר, ביחס לאב: "**הממצאים אינם מצביעים על כוונת זדון ביחס לאחר. פוטנציאל הסיכון שלו כלפי בתו מערך כנומך ואינו עולה על האופייני לאוכלוסייה הנורמטיבית**" (עמ' 26 לחווה"ד).
16. עוד נכתב בהמשך חוות-הדעת: "**ביחס לילדיו מב'ה אמפטיה ודאגה רבה ומכוון לפעול לטובתם ולהיענות לצרכיהם המגוונים. לאור נתונים אלו, מסוב' בעת הצורך לשמש משמורן. יש לציין כי הממצאים אינם מצביעים על הצורך בהטלת סייגים כלשהם על המפגשים עם הילדים. מומלץ על הסדרי קשר פתוחים ונרחבים**" (עמ' 27 לחווה"ד).
17. ביחס לאם צוין, בין היתר, כי "גב' אxx מב'ה נכונות חד משמעית לשמש אם משמורנית. ... תיאוריה את הפגיעה בבתה מצד האב היו דומים מאוד לאלה המושמעים פעמים רבות במסגרת האשמות של הורים המסוכסכים. על כן במתן ההמלצות בנושא המשמורת והסדרי הראיה יש לתת קדימות לממצאים אודות האב והילדים על פני העמדה של האם." (עמ' 33 לחוות-הדעת).
18. **המלצות חוות דעת המומחה** הן, כי המשמורת תופקד בידי האם, זאת לצד קיומם של זמני שהות נרחבים ופתוחים בין האב לקטינים, הכוללים לינה פעמיים בשבוע (ימי שני ורביעי) וכן בכל סוף שבוע שני (מיום שישי ועד ליום ראשון); הפקדת הפיקוח על זמני השהות בידי העו"ס לסדרי דין; לרשות שני ההורים יעמוד מידע חשוב בנוגע לקטינים כולל כרטיס קופ"ח ועדכון גורמי החינוך; בפעילות משמעותית בחיי הקטינים מומלצת

נוכחות שני ההורים; על שני ההורים להשתתף בהדרכה הורית; תיאום הורי; מעקב התפתחותי לשני הקטינים בהתאם לצרכיהם; הבהרה לשני ההורים כי שיבוש זמני שהות או מסירת מידע חשוב עבור הקטינים להורה השני עשוי להוביל לשינוי הסדר המשמורת לטובת ההורה העומד בהתחייבויותיו (עמ' 46-47 לחווה"ד).

19. בד בבד להגשת חוות-דעת המומחה הוגש עדכון העו"ס לסדרי דין, במסגרתו דיווחה העו"ס כי פיקחה על זמני השהות בין האב לקטינים עד ליום 12.3.20 וכי המפגשים היו מועילים לשני הצדדים וכי האווירה במהלכם הייתה טובה. כך גם ציינה העו"ס, כי היא מצטרפת להמלצות שניתנו בידי מכון שלם.

20. לתיק הוגשה עמדת האפוטרופא לדין, בעיקריה התייחסה לכך שקיימת חשיבות גדולה לחידוש וביסוס מערכת יחסים משמעותית ויציבה בין האב לילדים; הדבר עולה בקנה אחד עם המלצות המומחה כאמור בחווה"ד שהוגשה לתיק; הקטינים שניהם ילדים בעלי צרכים מיוחדים, הזקוקים לקבל כל הנדרש הן מאמם והן מאביהם.

21. בהחלטתי מיום 4.5.2020 ולאחר שלתיק הוגשו חוות דעת הגורמים הרלוונטיים אשר לא מצאו כי קיימת סכנה לקטינים מידי האב, הוריתי על חידוש הקשר בין הקטינים לאב באופן בלתי אמצעי.

מפאת חשיבות הדברים, אביא את הדברים בחלקם כפי שנקבעו בהחלטה דנא ולפיהם:

"מיום הגשת צו ההגנה הראשון, ביום 11.9.19 ועד היום, מתנהלים זמני השהות בין האב לבין הקטינים תחת פיקוח, זאת במתווים שונים, ובהם בלוויית אמו של האב ולאחר מכן בנוכחות העו"ס לסדרי דין ובלוויית האפוטרופוס לדין. זאת תוך שלא נקבעו זמני שהות בין האב לבין הקטינים במרכז קשר.

בין לבין עורבו ועודם מעורבים בהליכים גורמים מקצועיים רבים ובהם עו"ס לסדרי דין, עו"ס לחוק נוער, מומחה בית המשפט, זאת לצד מינוי אפוטרופא לדין; אשר כולם נדרשו להליכי הה"ט והטענות שהועלו במסגרתם בנוגע לפגיעה מינית של האב בקטינה, החל ממועד פתיחתם בספטמבר 2019 ועד היום, הכל בהתאם להחלטות שניתנו מעת לעת בנדון.

[...]

"אכן, יש טעם בטענתה הכללית של האם, לפיה בית המשפט אינו בבחינת חותמת גומי על חוות-דעת מומחים; כך גם נהיר, כי החוק מקנה זכויות דיוניות משלימות למי מהצדדים לעת הגשת חוות-דעת מומחה והדברים ידועים.

עם זאת, בנסיבותיו של הסכסוך, חוות הדעת אינה עומדת כרכיב ראיתי בודד וזוהי הפריזמה דרכה יש לבחון את הדברים, כמובן בזהירות המתחייבת לשלב זה.

במקרה זה, ועל פני ציר זמן בלתי מבוטל שבו מתנהלים ההליכים, מיום 11.9.19 ועד היום, הוגשו, כאמור, דיווחים בידי הגורמים השונים, שאף היוו לפרקים גורמי פיקוח על זמני השהות בין האב לקטינים; דיווחים טובים ומיטיבים באשר לאופן התנהלות הקטינים בקרב אביהם, לרבות הבת א' אשר בהתייחס אליה הועלתה טענת האם בדבר טענת הקטינה לקיומה של פגיעה מינית. כך, למשל, בדיווח העו"ס לסדרי דין מיום 26.9.19, תואר מפגש מיטיב ונעים בין האב לקטינים לרבות תיאור אופן הפגנת היחס של הבת א' כלפי האב; כך גם בדיווח משלים של העו"ס לסדרי דין מיום 10.10.19, עלתה התרשמות, בין השאר, מאינטראקציה טובה בין האב לילדים בתצפית שערכה ועל כן הומלץ על השבה זמני השהות בין האב לקטינים לאלתר; כך גם בדיווח העו"ס לסדרי דין מיום 19.12.19 ניכרה התרשמות החיובית של העו"ס מהמפגש בין האב לקטינים. כך גם בדיווח העו"ס מיום 6.4.20 צוין, כי העו"ס פיקחה על זמני השהות בין האב לקטינים עד ליום 12.3.20 וכי המפגשים היו מועילים לשני הצדדים וכי האווירה במהלכם היתה טובה.

בין לבין, התקיימו אף זמני שהות בין האב לקטינים בנוכחות האפוטרופא לדן ובהם מפגשים בני שעתיים; מדיווח מיום 4.12.19 עלה בין היתר כי **"המפגשים בין האב לא' וב' חי היו נעימים וטובים"**; **"הילדים שמחים לקראת האב ובאים אליו ללא קושי"**; **"הילדים מחבקים את האב ולא נרתעים ממנו"**; **"הילדים פונים בבקשות שונות אל האב והאב נענה להם באופן מותאם"**.

לכך מצטרפים דיווחים נוספים של גורמים אלו ואחרים לרבות עו"ס לחוק נוער, המתארים את עוצמת סכסוך הגירושין המתנהל בין הצדדים כזרז להאשמות בסוגיות אלו (דיווח עו"ס לחוק נוער מיום 7.10.19; דיווח עו"ס לסדרי דין מיום 10.10.19; כך גם צוין בין היתר בחוות הדעת (ר' עמ' 33 וכן המצוטט לעיל).

זאת כאשר, כאמור, לאחר הגשת חוות הדעת הצטרפה העו"ס לסדרי דין להמלצות האמורות בה.

לכל אלו יש לצרף את עמדת האפוטרופא לדן, המהווה גורם משמעותי ופעיל בתיק זה, בין השאר, אף משום היותה אחד הגורמים אשר תחת פיקוחם התנהלו באופן חלקי זמני השהות בין האב לבין הקטינים; עמדת האפוטרופא לדן במקרה זה היא לחדש את הקשר בין האב לבין הקטינים, זאת בהתאם למתווה המדורג שתואר על ידה בהרחבה בעמדתה.

מתוך כך, מהווה חוות הדעת כאמור נדבך משמעותי אך גם משלים וצבר החומרים המונחים לפניי, נכון לשלב זה, בצירוף עמדת האפוטרופא לדן, תומכים במסקנה כי יש מקום לאפשר קיומם של זמני שהות בין האב לבין הקטינים, זאת כאמור באופן מדורג (כפי שיפורט להלן) (הדגשות במקור - ה.מ.ש.).

22. במסגרת החלטתי לעיל ניתנה שהות להגשת שאלות הבהרה, לבקשת האם; אלו הוגשו וכך גם התשובות ואף לאחר מכן וחרף כלל החומרים המצויים בתיק לרבות חוו"ד המומחה, עמדה האם על חקירת המומחה ומועד נקבע לצורך כך.

23. ביום 10.9.2020 ולאחר דיון הוכחות ארוך במסגרתו נחקר המומחה שמונה מטעם בית

המשפט הגיעו הצדדים להסכמות לפיהן יינתן תוקף של פסק דין להמלצות המומחה באשר לזמני השהות והאחריות ההורית.

24. מחלוקת אחת נותרה בין הצדדים והיא זו העומדת בלב הכרעה זו ונוגעת לפסיקת הוצאות בגין כלל ההליכים.

25. דיונית הוסכם, כי סוגיית זו תוכרע על בסיס החומרים המצויים בתיק ולאחר שיוגשו סיכומים קצרים מצד הצדדים, כאשר למען הסדר הטוב תהיה רשאית האפוסטרופסית לדין להגיש עמדתה בנדון (ר' עמ' 53-54 לפרוט' הדיון מיום 10.9.20).

26. כאמור, מצאתי לפרט את השתלשלות העניינים, שכן לאלה גם אלה יש משקל מהותי בבואי להכריע בנדבך ההוצאות שנוטר להכרעה.

טענות הצדדים בעיקרן

האב

א. הבקשה הראשונה למתן צו הגנה (27842-09-19) נפתחה באופן "מקרי" על ידי האם לאחר שהוגש תסקיר מטעם שירותי הרווחה, שהמליץ על הרחבת זמני השהות של האב עם הקטינים והמלצה לקיים משמורת משותפת. האם העלתה טענות שקריות כי האב אינו אחראי לדאוג לצרכיהם הרפואיים המיוחדים של הקטינים ובדגש על הבן ב'.

ב. האם בחרה לסור למשטרה ולפתוח בהליכים משפטיים תחת בירור העניין עם האב ורשויות הרווחה והיא ששתלה במוחה של הקטינה את עלילות השווא כנגד האב.

במקרה הנדון נכון יהיה לפסוק לאב את מלוא ההוצאות שנגרמו לו. הימשכות ההליכים, ריבוי הבקשות והדיונים, הינם תוצאה ישירה של אסטרטגיית האם המנכרת שעשתה כל שניתן על מנת להמשיך בהסתה ולהביא לכדי ניכור הורי אגב שימוש ציני בהליכי משפט.

ג. האב מבקש מבית המשפט לפסוק לטובתו הוצאות בסך 100,000 ₪ בגין העוול, אובדן המשאבים, איבוד זמן ילד ועוגמת הנפש שנגרמה לו כתוצאה ממעשי האם וכן שכ"ט עו"ד, תשלום למומחה והוצאות שונות כמפורט, בין היתר: 43,880 ₪ בגין הוצאות שכ"ט עו"ד. האב צירף קבלות בגין שכ"ט עו"ד העומד על סכום זה; 13,000 ₪ תשלום למומחה ד"ר מרדכי שרי ממכון שלם. האב צירף הצעת המחיר מטעם מכון שלם המעידה כי אכן עלות חוות הדעת עומדת על 26,000 ₪. כאמור הצדדים נושאים בעלות בחלקים שווים ומכך שהאב נשא במחצית; הוצאות של האב כתוצאה מההליך לרבות הפסד ימי עבודה, טיפולים פסיכולוגיים, עוגמת נפש וכיו"ב. לאלו, לא צורפו אסמכתאות מחד ומאידך, ברי כי התנהלות בהליך שכזה, נדרשת ההוצאות המפורטות בסעיף זה.

ד. על מנת להמחיש את טענותיו מציג האב את ההליך השיפוטי במספרים. כך, בין היתר: 108 מפגשים אשר סוכלו בשנה החולפת עד שחודש הקשר על ידי מכוני שלם; 40 בקשות (לטענת האב - בקשות סרק) הוגשו במצטבר בשלושת התיקים שנפתחו (שני צווי הגנה ותביעת משמורת מטעם האב; 31 שאלות הבהרה ששלחה האם למומחה; 9 שעות עוכב האב במשטרת פ"ת, לטענתו על לא עוול בכפו; 5 מומחים שונים מונו על ידי בית המשפט לצורך בירור טענות האם; 5 דיוני הוכחות קיומו בתיק; 3 תלונות הוגשו על ידי האם שנגנזו. לטענת האב מדובר בתלונות שווא.

האם

ה. בסיכומיו מתייחס האב אך ורק לבקשה לצו הגנה (27842-09-19) אשר הוגשה בהוראת המשטרה אליה הופנתה האם, לראשונה בעצת ב"כ (לאחר שעדכנה אותו בדיווח הבת) כי עליה לפנות בהתאם לחובת הדיווח שבסעיף 368 לחוק העונשין, ובפעם נוספת בהוראת בית המשפט. גם הבקשה השנייה לצו הגנה שהגישה האם הוגשה בהתאם להנחיות גורמי הטיפול הרלוונטיים. האם מדגישה כי הבקשה לצו הגנה לא הוגשה ביוזמתה אלא הונחתה על ידי גורמי הטיפול/משטרה לפנות לבית המשפט.

ו. מנגד, האב הגיש תביעתו למשמורת בלעדית על הילדים במסגרתה עמד על הגשת כתב הגנה ואשר כנובע מעתירתו, הורחב האבחון (מעבר לבדיקת מסוכנות), אף להמלצות למשמורת ולהסדרי ראייה. לטענת האם, עתירת האב למשמורת סותרת את המלצות חוות הדעת. כן נשכחה מהאב הבקשה שאולצה האם להגיש נוכח סירובו לאפשר לבן ב' בשלהי 2018 להישאר בגן וצהרון טיפולי והצו שניתן בעניינו.

ז. גם לאחר הגשת חוות הדעת, הגיש האב בקשה לאמץ את מסקנות חוות הדעת, טרם שאלות הבהרה, תוך שמבקש להמשיך לנהל תביעתו למשמורת, חרף המלצות חוות הדעת למשמורת לאם.

ח. האם לא יזמה את פתיחת ההליכים אלא הונחתה לעשות כן על ידי הגורמים הרלוונטיים לאור דברי הקטינה והממצאים הפיזיים בגופה של הקטינה. לראייה בדיווח השני פנתה האם לרווחה ופק"ס היא שהפנתה את האם למשטרה ולב"ח והמשטרה וזו האחרונה זו שהפנתה לבית המשפט, כך שהאם פעלה על פי הוראות החוק ועל פי הוראת גורמי החוק והרווחה.

ט. גם מתשובות המומחה עולה כי אכן היה מקום לבחינת דברי הקטינה בכל הנוגע להתנהלותו של האב והשאלה בדבר פגיעה מינית.

י. התנהלות האב אף היא תרמה להתפתחות ההליכים והימשכותם שעה שהמפגשים התקיימו עם בירור תלונת הבת, תחת השגחת הסבתא, דיווחה הבת על מידת חום ביטחון בחדר סגור ללא נוכחות הסבתא. כך גם האפוט' לדין הביעה דאגה בעניין זה (פרוטוקול עמוד 43-42).

יא. על האם הושתו הוצאות כבדות בגין מימון הוצאות ההליכים, לרבות עלות מחצית חוות הדעת, לרבות תשלום חקירת המומחה, מימון כתב הגנה ותגובות לתביעת המשמורת שהגיש האב, כן מימון בקשה למתן צו משלהי 2018 שיאפשר המשך לימודי הבן בגן בצהרון הטיפול. יצוין כי האם לא צירפה לסיכומיה אסמכתאות תומכות בדבר ההוצאות הנטענות.

יב. במסגרת צו הגנה האם טענה כי האבחון צריך שיהא ביחס למסוכנותו ולא מעבר לכך. לאור העובדה כי האב עמד על עתירתו למשמורת בלעדית, בהחלטת המותב הורחבה מתכונת האבחון לרבות בעניין משמורת וזהות

המשמורן המומלץ. בנוסף גם לאחר תוצאות חוות הדעת הממליצות כי זהות המשמורן תהא האם, לפיכך טוענת האם כי יש לחייב את האב בכל עלות חוות הדעת כמו גם בהוצאות תביעתו. האם טוענת כי עלות שכ"ט שהיא שילמה אינה פחותה מזו ששילם האב. כאמור האם לא צירפה אסמכתאות של תשלום שכ"ט.

יג. את צו ההגנה אולצה להגיש וזאת להבדיל מתביעת האב למשמורת בלעדית שלא הייתה מחויבת המציאות ולראייה, נמצאה כנטולת בסיס ולכן מבקש האב אמנם באיחור לזנוחה ועל מנת להימנע מחיובו בהוצאות בגין תביעתו המופרכת פועל בגדר ההתקפה כהגנה הטובה ביותר.

עמדת האפוטרופסית לדין

יד. האפוט' לדין היתה שותפה לחלק מההליכים בגינם מבוקשת פסיקת הוצאות; עם זאת יש בעמדתה משום עמדה עקרונית שנכון שתהווה שיקול במכלול הנסיבות.

טו.במהלך השנים האחרונות הצדדים היו שקועים בהליכים משפטיים קשים, מלאי אמוציות, טענות קשות תוך מעורבות גורמי הרווחה, אנשי טיפול ואפוט' לדין.

טז.למרות הסכמות הצדדים לקבל את המלצות המומחה וליתן להן תוקף של פסק דין ביום 10.9.20 הדרך לרגיעה בין ההורים עודנה ארוכה ולא פשוטה.

יז. שיקום הקשר בין ההורים קריטי לרווחתם של הילדים וטובתם. אך מטבע הדברים, פסיקת הוצאות משמעותית כנגד מי מהצדדים תקשה על שיקום הקשר והבראתו ותהווה גורם נוסף המוסיף לקושי ולרגשות השליליים זה כלפי זה.

יח.נוכח זאת עמדת האפוט' לדין היא כי במכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לפסוק הוצאות יש ליתן משקל משמעותי כיצד פסיקת ההוצאות וגובה ההוצאות שייפסקו ישפיעו על טובת הילדים, לאור העובדה כי לא ניתן לנתק את פסיקת ההוצאות מהשיקול של טובת הילדים שכן מדובר במארג של יחסים.

דין והכרעה

מסגרת נורמטיבית

27. הבסיס הנורמטיבי לפסיקת הוצאות הוא חיוב מכוח דין, להבדיל מחיוב עונשי או נזיקי, זאת תוך הפעלת שיקול דעת בית המשפט בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה העומד לפניו. ככלל קובעת הפסיקה, כי **"בהעדר נסיבות מיוחדות, אין צידוק לכך שבעל דין שזכה במשפט ייצא בחסרון כיס"** (ר', למשל, ע"א 10242/09 משה בלטר נגד אילנה מוזר (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 2.2.11); ע"א 9466/05 שווקי נגד מדינת ישראל

(פורסם במאגרים האלקטרוניים, 16.3.08). רציונל זה מצדיק, לכאורה, פסיקת הוצאות בשיעורן הריאלי, מתוך מטרה להרתיע מפני נקיטת הליכי סרק, מניעת חסרון כיס (כאמור) ועידודם של נתבעים להימנע מהתגוננות סרק מפני תביעה ראויה (ר' ע"א 9648/16 אורחייטק GIS בע"מ נ' חן אביטן משרד עורכי דין (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 28.2.2018).

28. לצד זאת נפסק, כי חיוב בהוצאות בשיעור ריאלי אין משמעו בהכרח פסיקה העומדת בחפיפה מלאה לתשלום שבו נשא בפועל בעל דין; על ההוצאות לעמוד במבחני סבירות, מידתיות והכרח לניהול ההליך (ר' החלטת כב' הרשם יגאל מרזל (כתוארו אז) בג"צ 891/05 תנובה נ' הרשות המוסמכת (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 30.6.05); כשהרציונל לכך הוא מניעת הרתעת יתר של בעלי דין. כאן בא לידי ביטוי האיזון הנדרש בפסיקת ההוצאות, כפי שהיטיב להגדיר זאת כב' השופט מינץ: "**פסיקת הוצאות משפט מיועדת אפוא לאזן בין זכות הגישה לערכאות לבין שיקולים מוסדיים, ובהם מניעת תביעות סרק, שאיפה למניעת ניהול מכביד של ההליך או שימוש בהליך שלא בתום לב.**" (רע"א 7650/20 Magic Software Enterprises Ltd ואח' נ' פאירפלאי בע"מ ואח' (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 28.12.20) פסקה 9 לפסה"ד של כב' השופט מינץ; כן ר' ע"א 2617/00 מחצבות כנרת (שותפות מוגבלת) נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, נצרת עלית, פ"ד ס(1) 612).

29. שיקולים שונים עומדים לנגד עיני בית המשפט בבואו לפסוק הוצאות וביניהם שווי הסעד למול הסכום הנתבע, מורכבות ההליך, השקעת המשאבים הנדרשת להכנתו וניהולו, לצד הדרך שבה נוהל דה פקטו וסכום ההוצאות שהתבקש, הכל כמפורט בפסיקה ובתקנות סדר הדין האזרחי שבנדון, והדברים ידועים. במסגרת הפעלת שיקול מסורה לבית המשפט אף האפשרות להפעיל שיקולים אף **מכוח הדין והצדק** (ר' בג"צ 891/05 תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נגד הרשות המוסמכת למתן רישיונות יבוא - משרד

התעשייה והמסחר (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 30.6.2005)).

30. שני רבדים נוספים ראוי להביא בחשבון בפסיקת הוצאות בנסיבות דנא; **האחד, פסיקת הוצאות במצב דברים בו הגיעו הצדדים לכלל הסכמות קודם להכרעה על דרך מתן פסק-דין.** בעניין זה האיזון הנדרש הוא בין הרצון לעודד התנהלות הסכמית החוסכת מזמנו של בית המשפט, לבין מכלול השיקולים שיש להביא בחשבון ברגיל בפסיקת הוצאות וביניהם מורכבות התיק, השקעת משאבים, דרך ההתנהלות והכל תוך שקלול של העיתוי שבו הגיעו הצדדים לכלל הסכמות (ראו, למשל: ע"א 649/85 יהודית לבבי-פולק ואח' נ' פלד יעקב צבי, פ"ד לט(4) 440; ע"א 762/76 כץ נ' חב' מנחם אמיר בע"מ, פ"ד לב(2) 500).

31. **הרובד הנוסף, העולה אף מעמדת האפוטרופסית לדין, נוגע לטיבם של ההליכים שנוהלו בידי הצדדים או מי מהם וזיקתם היתרה לילדיהם הקטינים.**

32. טוענת האפוט' לדין כי, בבוא ביהמ"ש להכריע בסוגית ההוצאות יש מקום ליתן משקל משמעותי כיצד זו תשפיע על טובת הקטינים, שעה שלא ניתן לנתק החיוב בהוצאות משיקולי טובת הילדים; מאחר והמדובר

במארג יחסים.

33. מוקד ההליכים שהתנהלו לפניי הוא, כאמור, בבקשות לקבלת צווי ההגנה שהגישה האם בזה לאחר זה כנגד האב, תוך העלאת טענות לפגיעה מינית, לכאורה, מצדו בבתם הקטינה. **הליכים מעין אלה מתנהלים על פניו במישור בעלי הדין הבגירים; ברם השלכותיהם ופגיעתם היתרה היא בנפשם של קטינים.**

34. כאן יש להלך **במשנה זהירות; שהרי ערכאת המשפחה, כהורתם של קטינים, תכליתה לספק להם הגנה;** וברי, כי ככל וקיימת סכנה לשלומם - יש מקום לעודד הגשת הליכים בעניינם; מנגד, ככל ומתברר, כי לא כך הדבר, אזי הפגיעה בשלומם היא דווקא על דרך הגשת אותם הליכים העוטים כסות לכאורית של הגנה; וברי כי מצבים מעין אלה יש למגר.

35. בהקשר זה, חשוב להדהד את דברי כב' השופט זגורי, בפסיקותיו הנרחבות בסוגיות אלה:

"[...] מצד אחד, אין חשוב יותר מהגנה על ילדים מפני פגיעות מיניות בהם, פגיעות שמותירות בהם טראומות קשות ומשנות את מסלול חייהם והתפתחותם ללא היכר. כך גם חשוב, באמצעות ההליכים השיפוטיים ופסקי הדין שניתנים לעודד את הציבור להגן על ילדים באמצעות הגשת תלונות כאמור, מקום שיש חשד לכך. ומצד שני, יש להיזהר מפני שימוש לרעה בהליכים המשפטיים ובתלונות במשטרה מקום שאין בסיס כלל לחשד. במקרים אלה, ערך גילוי האמת וההגנה על שמו הטוב של אדם שמעלילים עליו את העלילה הקשה ביותר ומכתימים אותו בכתם הפדופיליה, חייב למצוא ביטוי באמירות ברורות ובסעדים משמעותיים מבחינה משפטית."

זאת נאמר, תוך שהוסיף כב' השופט זגורי:

"חשוב שהדברים ייאמרו, שיעור המקרים של תלונות סרק בגין עבירות מין כמו המקרה שבפניי אינו גבוה (לא בארץ ולא בעולם) ועומד על אחוזים בודדים. (ראו: N. Trocme, N. Bala, False Allegations of abuse and Neglect when Parents separate, (2005) Child Abuse, 1333-1345 כן ראו: דברי ח"כ מיקי זוהר בוועדה לצדק חלוקתי מיום 10/7/17 הדנה בהצעה לסדר בנושא תלונות שווא ולפיהם מתוך 20,000 תלונות במשטרה בשנה, 12,000 תיקי חקירה נסגרים ורק ב-180 מהן מתבצעת חקירה משטרתית בגין עדות שקר (קרי מקרים מובהקים שבהם מדובר בתלונות שווא) (פורסם באתר מחלקה ראשונה ובאתר הכנסת)). עם זאת, אין בכך כדי להפחית מחומרת הנזק הנגרמת למי שמעלילים עליו עלילת פדופיליה. על בית המשפט לסייע בהגנת שמו הטוב של מי שנפגע על לא עוול בכפו." (ר' ה"ט 47671-11-19 פלונית ואח' נ' אלמונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 24.12.19), הדגשות לא במקור - ה.מ.ש.).

36. אין להתעלם ממקור נורמטיבי נוסף לחיוב בהוצאות שעה שעסקין בהליכי ה"ט הנפתחים מכוח החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 המוצא ביטוי בהוראת סעיף 11 לחוק. הוראת חוק המרחיבה את

שיקול דעתו של בית המשפט לפסוק הוצאות הן לאוצר המדינה, הן לצד שנפגע, כמו גם פיצוי נאות לנפגע מהגשת הבקשה, זאת מעבר לחיוב בהוצאות "רגילות".

37. בית המשפט המחוזי (מרכז) בפס"ד של כב' השופט ורדה פלאוט, קבע בהקשרו של סעיף 11, כי די בדחיית הבקשה ואין צורך בהיותה "קנטרנית", כתנאי שלוב הנדרש לצורך פסיקת הוצאות בהתאם לחוק זה:

"מסמכותו של בית המשפט לחייב את הצד שההליך שהגיש נדחה, בהוצאות הצד שכנגד. סמכות זו נובעת הן מהוראות חוק למניעת אלימות במשפחה, והן מסמכות כללית ע"פ תקנה 151 לתקנות סדר הדין האזרחי תשע"ט-2018 (להלן "תקנות סדר הדין האזרחי"), כאשר בתקנה 152 לתקנות סדר הדין האזרחי הביע מחוקק המשנה דעתו כי פסיקת הוצאות הינה הכלל, ואי פסיקתם הינו היוצא מהכלל שיש לנמק "מטעמים מיוחדים" (לעניין זה ר' רע"א 7650/20 הנ"ל, שם בסע' 14 לפסק הדין).

ההוצאות בהן דן סעיף 11 לחוק למניעת אלימות במשפחה הן הוצאות לטובת אוצר המדינה ולצד שנפגע, לרבות פיצוי הוגן, והן מעבר ובנוסף להוצאות "רגילות" שמוסמך בימ"ש לקבוע בהתאם לתקנות. לפיכך, חיוב ההוצאות אינו כפוף לקביעת בית המשפט באופן מפורש כי בקשה שהוגשה על פי חוק למניעת אלימות במשפחה הינה בקשה "קנטרנית". די בכך שבסופו של יום הבקשה נדחתה על מנת לזכות את המשיבה בהוצאות, קל וחומר כאשר התברר כי גם התלוונה במשטרה נסגרה" (עמ"ש (מרכז 13560-03-21 א.מ. נ' ק.י. פורסם במאגרים האלקטרוניים, 11.3.21).

38. הפעלת פסיקת הוצאות מכוח סעיף 11 לחוק למניעת אלימות ראוי שתעשה בזהירות יתרה, ובאופן המביא בחשבון את תכלית החקיקה ומאזן נכונה בין כלל האינטרסים הניצבים לפני בית המשפט. יש מקרים שיצדיקו אי פסיקת הוצאות גם במצב דברים בו נדחה צו הנגה (ר', למשל, החלטת כב' סגן הנשיאה, השופט נחשון פישר בה"ט (ראשל"צ) 7663-06-17 פורסם במאגרים האלקטרוניים, 21.6.17); ומנגד, יש מקרים שיצדיקו פסיקת הוצאות מכוח סעיף זה אף מבלי לשקול כשיקול עיקרי את מצבו הכלכלי של העושה שימוש במכשיר צו ההגנה שעה שנדחתה הבקשה; קרי: גם במצב בו הוא מיוצג, למשל, בידי הסיוע המשפטי (ר' החלטת כב' סגן הנשיאה נחשון פישר בה"ט 22857-01-13 ק.א. נ' ש.ר. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 4.2.14)).

להחלטות נוספות המחייבות בהוצאות מכוח סעיף 11 לחוק ר', למשל, הט (ראשל"צ) 56508-12-12 האם נ' האב (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 6.1.13); תמ"ש (קר') 50123-03-11 ל.ס. נ' ל.א. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 23.6.11); הט (י-ם) 33778-10-18 ב.ח. נ' מ.י. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 15.11.18); הט (נצ') 14804-12-15 ג.מ.י. נק. כ.ב.א. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 25.2.16); תמ"ש (כ"ס) 28132/02 פלונית נ' אלמוני (פורסם במאגרים האלקטרוניים 7.9.04 שם אוזכר, בין היתר, ע"י כב' השופטת הבכירה רבקה מקייס, בהחלטה המורה על חיוב בהוצאות, את שנאמר בקהלת רבה פרשה ז': "כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף נעשה אכזרי במקום רחמן").

וליישום בנסיבות דנא

39. אקדים אחרית לראשית ואומר, כי לאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים כפי שנסקרו לעיל בנסיבותיהם של הליכים אלה, לרבות אופן התנהלות הצדדים בהליכים, מצאתי לקבל באופן חלקי את בקשת האב ולהורות על חיוב האם בהוצאות משפט, והכל בהתאם למתווה שיפורט להלן. ואלו טעמיי.

40. הגם שעניינה של הכרעה זו הוא סוגיית חיוב בהוצאות, להבדיל מהכרעה מהותית לגופן של סוגיות הליבה של הסכסוך בין הצדדים, אשר כבר הוכרעו (כמפורט לעיל), מצאתי לפרט באריכות את השתלשלות העניינים וטענות הצדדים, שכן לאלה גם אלה יש משקל מהותי להכרעה שלפניי.

41. ההליכים העיקריים שבמסגרתם התנהלו הצדדים לפניי הם הליכי הה"ט; התקיימו שבעה דיונים, כמחצית מהם דיוני חקירות והוכחות, במסגרתם נשמעו הצדדים, עדים, גורמי רווחה והמומחה; הוזמנו והתקבלו יותר מעשרה דיווחי גורמי הרווחה ובהם עו"ס לסדרי דין ועו"ס לחוק נוער; הוזמנה והתקבלה חוות-דעת מומחה, מכון שלם; הוגשו ע"י האם שאלות הבהרה והתקבלו תשובות; כל זאת כשבנוסף מונתה אפוטרופסית לדין לקטינים אשר הגישה בתיק מספר בלתי מבוטל של עמדות שמתייחסות בעיקרן להליכי הה"ט.

42. הבירורים החלו לעת פתיחת הליכי הה"ט; כך גם מעורבותם המשמעותית של גורמי הרווחה והטיפול הנדרשים; ברם חרף הגשות חוזרות ונשנות של דיווחים מאת גורמי הרווחה והאפו"ט לדין שבעיקרם תמכו בקיומם של זמני שהות בין האב לקטינים מהלך ניהול ההליכים ובירורם, למצער בנקודות זמן שונות, וחרף הגשת חו"ד מכון שלם בנדון אשר המליצה באופן מפורש על קיומה של חלוקת זמני שהות נרחבת בין האב לבין הקטינים, המשיכה האם והתמידה בניהול 2 הליכי הה"ט עוקבים, כאשר את הסכמתה לסגירתם, על דרך מתן תוקף להמלצות חו"ד מכון שלם נתנה רק לאחר סיומה של חקירתו של המומחה.

43. טוענת האם לאורך כל הדרך, כי היא פעלה בהתאם לעצות מטעם גורמי מקצוע באשר לנקיטת הליכים, מחמת טענות הקטינה לפניה ואף מבקשת להיבנות מחווה"ד וחקירת המומחה כמפורט בסיכומיה; ברם דומה, כי קשה ליישב טענה זו עם אופן התנהלותה של האם במרוצת ניהול ההליכים, כמו גם עם חלק מהדברים שנאמרו בהקשרה בחווה"ד (ר' אף המצוטט לעיל).

גם אם בראיית עולמה ותפיסתה הדברים נאמרו לה על ידי הקטינה והיה מקום לבירורם, קשה להלום את סירובה לקבלת עמדות כלל גורמי המקצוע, לרבות גורמי הרווחה, עמדת האפוטרופסית לדין ולבסוף המלצות חו"ד המומחה, למצער על פני ציר זמן ניהול ההליכים, כל זאת לצד בחירתה לחתום על **"סירוב אשפוז"** של הקטינה, לאחר שהובאה על ידה לחדר המיון, זאת בניגוד גמור לעצת כלל הגורמים המקצועיים בביה"ח, שסברו שיהא בכך כדי לאפשר **המשך בירור** מצבה של הקטינה בהקשר טענותיה החמורות של האם כנגד האב (כמפורט לעיל; כן ר' הסקירה לעיל, בין היתר, באשר להחלטותי מיום 13.11.19; 04.12.19; 04.05.20 ר' ה"ט 2378-11-19; 27842-09-19, על נימוקיה המורחבים המחזקים את האמור).

44. בחרה האם לנהל את ההליך עד לאחר מיצוי חקירת המומחה שמונה ורק לאחר מכן, כשנה לאחר פתיחת ההליכים, **ליתן הסכמתה לאימוץ המלצות חוה"ד**, אשר המליצו, בין היתר, כאמור על **חלוקת זמני שהות רחבה של הקטינים בינה לבין האב**, באופן שבו מתקיימים זמני לינה של הקטינים בביתו פעמיים בשבוע ובכל סוף שבוע שני מיום שישי ועד ליום ראשון, כל זאת **על רקע הגשת שני הליכים לקבלת צווי הגנה שבמסגרתם העלתה טענות בדבר פגיעות מיניות לכאורה של האב בקטינה**; בנסיבות אלה וגם מבלי לקבוע מסמרות לעניין בחירה דיונית זו, אין ספק כי יש לה נפקות, למצער בהיבט חיוב בהוצאות.

45. טעם מצאתי בעמדת האפוסטרופסית לדין; **בהכרעות בדיני משפחה קיים קושי אינהרנטי לנתק בין מישור התנהלות הצדדים בערכאות השונות כבגירים לבין ההשלכות שיש על כך על ילדיהם הקטינים**. לכאורה מובן מאליו הדבר כאשר עסקינן בסכסוכים העוסקים במישרין בקטינים (כגון חלוקת זמן הורי, הליכי ה"ט הנוגעים אליהם, אפוט' וכיוב') אך מקומו אינו נפקד לטעמי גם כשעסקינן בסוגיות שבממון, בין אם הן נובעות מאותם הליכים (כדוגמת פסיקת הוצאות) ובין אם מקורן בהליכים מובחנים (כגון תביעת רכוש או ממון) שגם להם השלכות ברורות על חייהם של הקטינים וטובתם.

46. שאלת טובת הקטינים צריכה להבחן במכלול השיקולים; ברם בנסיבות מקרה זה אין בכך כדי לאיין את חיובה של האם בהוצאות, בהינתן טיב ההליכים ואופן ההתנהלות (והאפוט' לדין אף לא טענה לכך במישרין), אלא כדי להצדיק את אופן פסיקתן תחת מתווה מותאם.

47. לא נעלמו מעיני טענות האם בדבר קיומם של הליכים נוספים במסגרת שקלול פסיקת ההוצאות ונדרשתי אליהן בהכרעתי שלהלן; ברם אין להתעלם מכך, כי עיון במכלול התיקים ובאופן ניהולם מראה בבירור, כי מרכז הכובד של מכלול ההליכים היו 2 הליכי ה"ט העוקבים שהוגשו על ידה וזו הפכה לפריזמה לניהול ההליכים כמכלול.

48. נסיבות התיק מצערות בכל היבט אפשרי; וביתר שאת בשים לב לעובדה, כי מדובר בהורים לקטינים רכים בשנים, בעלי צרכים מיוחדים, אשר ראוי כי יתגייסו וישימו את טובתם לנגד עיניהם כשיקול ראשון במעלה, הקודם להם ולטובתם שלהם.

49. בנסיבות אלה, תוך שהבאתי בחשבון את כל הנדרש, הן נורמטיבית, הן נסיבתית (הכל כמפורט בהרחבה לעיל) מצאתי באיזון הנדרש לחייב את האם בתשלום סך של 20,000 ₪ הוצאות משפט לידי האב תוך 30 יום מהיום; כן מצאתי לחייב את האם בתשלום סך של 7,500 ₪ לידי האב בגין החלק היחסי בהוצאות חוה"ד המומחה תוך 30 יום מהיום; לצד זאת מצאתי לחייב את האם בתשלום סך נוסף של 15,000 ₪ אשר ישולמו ב-24 תשלומים שווים ע"י האם ישירות לחשבון חסכון שייפתח על-ידי האב לטובת הקטינים; חשבון המיועד לצרכיהם, בהתאם לשיקול דעתו של האב בלבד - הן ביחס לטיב ההוצאות, לרבות הוצאות שבמישור היחסים שבינו לבין הקטינים לחיזוק הקשר, הן ביחס למועדן. ככל והאב לא יעשה שימוש ככלל או שימוש מלא בכספים אלו עד הגיע הקטינים או מי מהם לגיל 18 ידאג להעבירם לידיהם עת ימלאו להם 21 שנים.

הכרעה זו מותרת בפרסום לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ב אלול תשפ"א, 30 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.